Nr. 35. 1932.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 27. sierpnia 1932 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 19 lipca 1932 r.

o wprowadzeniu w obieg pocztowych znaczków opłaty wartości 10, 20, 25, 30 i 60 gr oraz kartki pocztowej krajowej pojedyńczej ze znaczkiem 20 gr nowej edycji.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584 której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg pocztowe znaczki opłaty wartości 10, 20, 25, 30 i 60 gr oraz kartki pocztowe pojedyńcze ze znaczkiem wartości 20 gr nowej edycji. Cena kartki łącznie ze znaczkiem wynosi 20 gr.

Rysunek powyższych znaczków o wymiarze 18x22 mm przedstawia w środkowej swej części prostokąd obramowany linjami w którym na tle z heraldycznych linji umieszczone jest godło Państwa; po obydwu stronach godła widnieją ornamentacje z roślin stylizowanych.

Nad godłem znajduje się ciemny napis: „Poczta Polska", a po obydwu bokach tego napisu, w narożach, są prostokątne płaszczyzny ornamentacyjne. W dolnej części znaczków, pośrodku, umieszczone są w zależności od wartości znaczka — liczby „10", „20", „25", „30" lub „60", a po bokach liczb litery „gr"; pod literami znajdują się ornamenty roślinne. U dołu znaczka w obydwu jego narożach, tak jak u góry, znajdują się prostokątne płaszczyzny ornamentacyjne.

Granice rysunku znaczków górne i dolne zakończone są linjami poziomemi.

Kolory znaczków są następujące:

Znaczek 10-cio groszowy — zielony
„ 20 „ — stalowy
„ 25 „ — żółto-bronzowy
„ 30 „ — czerwony
„ 60 „ — niebieski.

Znaczki powyższe drukowane są na papierze, zaopatrzonym w wodny znak bieżący, przedstawiający trąbki pocztowe.

Kartki pocztowe pojedyńcze o wymiarze 105 x 148 mm z marginesem drukowane są na papierze w kolorze jasno-bronzowym, t. zw. chamois.

W nagłówku kartki umieszczony jest napis „Kartka pocztowa", który przesunięty jest w lewo. Po lewej zaś stronie kartki znajduje się wyraz „Nadawca". W prawym górnym rogu kartki znajduje się znaczek pocztowy opłaty 20 groszy, którego rysunek i wymiary są identyczne jak u znaczka pocztowego opłaty 20 gr nowej edycji. Pod znaczkiem pocztowym umieszczone są 4 linje punktowane, przeznaczone na adres, z których trzecia od góry jest podkreślona. Druk kartki pocztowej utrzymany jest w kolorze stalowym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów: Boerner.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 lipca 1932 r. Nr. 64.)

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 16 czerwca 1932. r.

o opłatach za przesyłki lotnicze.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 57) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłata za przesyłki lotnicze składa się:

a) z opłaty pocztowej,

b) z opłaty lotniczej.

§ 2. Opłatę pocztową (§ 1 punkt a)) pobiera się według obowiązującej taryfy pocztowej.

§ 3. Taryfa opłat lotniczych (§ 1 punkt b)) w obrocie wewnętrznym i z Wolnem Miastem Gdań-

skiem podana jest w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Opłaty lotnicze w obrocie zagranicznym, oparte na postanowieniach umów międzynarodowych, zawarte są w „Zagranicznej taryfie pocztowo-lotniczej".

§ 4. Opłaty za przesyłki listowe lotnicze uiszcza się znaczkami lotniczemi lub zwykłemi znaczkami pocztowemi, jako też zapomocą znaków, wytłaczanych maszynami do oznaczania kwoty uiszczonej opłaty, gotówką zaś tylko wyjątkowo, jeżeli na przesyłce niema miejsca do nalepienia odpowiedniej ilości znaczków.

§ 5. Opłaty za paczki lotnicze i za przekazy lotnicze uiszcza się zawsze gotówką.

§ 6. Przesyłki listowe zwolnione od opłat pocztowych podlegają tylko opłatom za przewóz lotniczy (§ 1 punkt b)).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r.

Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 sierpnia 1928 r. o opłatach za przesyłki lotnicze (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 698).

Minister Poczt i Telegrafów: Boerner

Załącznik do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 czerwca 1932 r. (poz. 565).

Taryfa opłat lotniczych w obrocie wewnętrznym i z Wolnem Miastem Gdańskiem.

A. PRZESYŁKI LISTOWE.

Kartka pocztowa (zwykła lub z opłaconą odpowiedzią	15	gr
Przekaz pocztowy (tylko w obrocie wewnętrznym)	20	„
Inne przesyłki listowe (listy, druki, papiery handlowe, próbki towarów, przesyłki mieszana):		
do 20 gramów	20	gr
„ 50 „	40	„
„ 100 „	60	„
„ 250 „	140	„
„ 500 „	250	„
„ 1 kg „	400	„
za każde dalsze 500 gramów (jeżeli przesyłki ponad 1 kg są dopuszczone)	250	„

B. PACZKI.

Za każdy kilogram lub część kilograma	75	gr

C. GAZETY.

(nadawane przez wydawców)

Za każdy kilogram lub część kilograma	75	gr

(Przedruk: Dz. Ust. Rz. P. Nr. 58. z dnia 11 lipca 1932 r.)

ZARZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1932 r.

o zakazie rozpowszechniania i odebraniu debitu pocztowego na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego czasopismu p. t. „Danziger Neuste Nachrichten".

Na podstawie § 14 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. U. Rzeszy str. 65) zakazuje się rozpowszechniania z odbraniem debitu pocztowego czasopismu p. t. „Danziger Neuste Nachrichten", wydawanemu w Gdańsku w języku niemieckim na przeciąg dwóch lat na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) A. Prystor.
Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki.

(Przedruk z Mon. Pol. z dnia 17 sierpnia 1932 r. Nr. 187.)

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 25 kwietnia 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o opłatach stemplowych.

(Ciąg dalszy z nr. 34.)

Opłatę ma uiścić osoba wynajmująca skrzynkę depozytową, gotówką bez urzędowego wymiaru (art. 25).

Rozdział szesnasty.

Pisma tyczące się umów o świadczenie usług.

Art. 90.

Pisma, stwierdzające umowę o świadczenie usług — z wyjątkiem dokumentów przewozowych (art. 92 i 93) — podlegają opłacie stemplowej:

a) w wysokości 0,2 proc. od umówionego wynagrodzenia, jeżeli choćby jeden z kontrahentów zawarł umowę w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo od tego podatku zwolnionego;

b) w wysokości 1 proc. — w innych przypadkach.

Rachunki i tym podobne pisma, wymienione w art. 72, a stwierdzające wykonanie umowy o świadczenie usług przez osobę, która się do nich zobowiązała, podlegają opłacie stemplowej według zasad, podanych w art. 72 — 74.

Art. 91.

Wolne są od opłaty pisma, stwierdzające:

1. umowę między służbodawcą, a pracownikiem;

2. umowę z majstrem o przyjęcie ucznia;

3. a) umowę między komisantem a komitentem o sprzedaż, kupno lub zamianę papierów wartościowych (art. 75 ustęp trzeci), jak również monet lub złota i srebra w sztabach;

b) umowę w sprawie ponoszenia kosztów leczenia w szpitalu (art. 3 lit. „a" rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928r. o zakładach leczniczych Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382);

4. umowę, wymienioną w punkcie a) art. 90, jeżeli pismo jest zaopatrzone tylko w podpis jednej strony i przytem nie jest sporządzone ani uwierzytelnione sądownie i notarjalnie;

5. wykonanie umów, wymienionych w punktach 1 — 3 niniejszego artykułu.

Wolne są od opłaty rachunki szpitali, nie będących przedsiębiorstwami zarobkowemi, w przedmiocie kosztów leczenia.

Art. 92.

Bilet lub inny dokument, uprawniający do jazdy statkiem morskim, wystawiony przez przedsiębiorcę okrętowego, mającego siedzibę w Polsce lub tu działającego przez swe przedstawicielstwo albo przez pełnomocnika lub komisanta, a wręczony bądź w Polsce, bądź zagranicą osobie, w Polsce zamieszkałej — podlega opłacie w wysokości 2 proc. od su-

my wynagrodzenia za przewóz statkiem, jako też ewentualnie za inne jeszcze usługi, do których przedsiębiorca okrętowy się zobowiązuje (przewóz koleją żelazną, żywienie podróżnego i t. p.)

Do uiszczenia opłaty są obowiązani solidarnie: przedsiębiorca okrętowy i jego pełnomocnik lub komisant. Opłatę należy uiścić gotówką, bez wymiaru urzędowego (art. 25.)

Nie podlegają opłacie bilety, uprawniające do jazdy statkami żeglugi przybrzeżnej,

Art. 93.

List przewozowy lub inny tego rodzaju dokument, sporządzony przez wysyłającego, a wręczony przewoźnikowi (przedsiębiorcy przewozowemu,) podlega opłacie stemplowej:

a) w wysokości 10 gr od każdego arkusza, o ile chodzi o przesyłki kolejowe, należące do kategorji przesyłek drobnych oraz o wszelkiego rodzaju przesyłki niekolejowe;

b) w wysokości 1 zł. o ile chodzi o przesyłki kolejowe, nie należące do kategorji przesyłek drobnych.

Art. 94.

Jeżeli miejsce nadania rzeczy do przewozu i miejsce jej odbioru leżą na obszarze Polski, to do uiszczenia opłaty są obowiazani solidarnie wysyłający i odbiorca; opłata ma być uiszczona przed odebraniem przesyłki. Przy wysyłce rzeczy zagranicę opłatę ma uiścić wysyłający przed wręczeniem listu przewozowego przewoźnikowi, względnie przed otrzymaniem dokumentu, wystawionego przez przewoźnika. Opłatę od dokumentu przewozowego, wystawionego zagranicą, ma uiścić odbiorca przed odebraniem przesyłki.

W każdym wypadku do uiszczenia opłaty — solidarnie z osobami, wymienionemi w ustępie poprzednim — jest obowiązany przewoźnik, który może uzależnić przyjęcie rzeczy do przewozu lub jej wydanie od uprzedniego uiszczenia opłaty.

Rozporządzenie może unormować sposób uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych oraz postanowić, że opłatę ma uiścić przewoźnik gotówką bez urzędowego wymiaru (art. 25); w takim razie wysyłający i odbiorca nie są — wobec Skarbu Państwa — obowiązani do uiszczenia opłaty. Przewoźnik może w tym wypadku uzależnić przyjęcie lub wydanie przesyłki od uiszczenia opłaty do jego rąk.

Rozdział siedemnasty.

Pisma, stwierdzające umowę składu.

Art. 95.

Pismo, stwierdzające umowę o przyjęcie na skład rzeczy ruchomych przez osobę, trudniącą się zawodowo przechowywaniem rzeczy cudzych (świadectwo depozytowe, składowy dowód posiadania i t. p.) podlega opłacie:

a) w wysokości 0,02 proc. od nominalnej wartości papierów wartościowych, przyjętych na przechowanie;

b) w wysokości 1 zł w razie przyjęcia na przechowanie innych rzeczy ruchomych.

Pisma, wyżej wymienione, wystawione przez Bank Polski oraz przez kolejowe przechowalnie bagażu, są wolne od opłaty.

Rozdział osiemnasty.

Ubezpieczenie i umowy o rentę dożywotnią.

Art. 96.

Wpłaty, przyjęte przez zakłady ubezpieczeń (art. 98) z tytułów stosunków ubezpieczeniowych, podlegaję opłacie stemplowej w wysokości 2 proc.; wypłaty zaś dokonane przez te zakłady i z tegoż tytułu, podlegają opłacie w wysokości 1 proc.

Za podstawę wymiaru przyjmuje się roczną sumę wpłat, względnie wypłat.

Do wpłat zalicza się wszelkie świadczenia, które zakład ubezpieczeń otrzymał w ciągu roku operacyjnego od ubezpieczających.

Z ogólnej kwoty wpłat potrąca się jednakże:

a) sumy, zwrócone wskutek niedojścia do skutku ubezpieczeń albo wskutek rozwiązania lub zmiany stosunku ubezpieczeniowego (stornowania całkowitego lub częściowego);

b) kwoty wypłacone członkom zakładu ubezpieczeń wzajemnych (nieakcyjnego) tytułem udziału w zysku (bonusu):

c) kwoty, wpłacone przez ubezpieczających na pokrycie danin publicznych, obciążających zakład ubezpieczeń, w szczególności też składek na rzecz straży ogniowych;

d) zapłacone przez ubezpieczających odsetki za zwłokę lub za rozłożenie składek na raty, kary umowne oraz koszty ustalenia szkód i postępowania przed sądem rozjemczym.

Do wypłat zalicza się wszelkie wydatkowania w ciągu roku operacyjnego z tytułu stosunków ubezpieczeniowych, z wyjątkiem kwot, wymienionych w punktach a), b) ustępu poprzedniego.

Jeżeli wpłaty dokonywa się przez oddanie zakładowi ubezpieczeń nieruchomości na własność, to opłatę stemplową uiszcza się według przepisów rozdziału dziesiątego.

Opłatom stemplowym, przewidzianym w artykule niniejszym, podlegają wypłaty i wpłaty niezależnie od tego, czy są, czy nie są stwierdzone pismem.

Ciąg dalszy nastąpi.

[Przedruk z Dz. Ust. Rzp. Polsk. z d. 18. 5. 1932 r. nr. 41.]

Obwieszczenia Urzędowe

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Urzędu Okręgowego w Kochłowicach z dnia 14. maja 1932 r.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy z dnia 11. marca 1850 r. o zarządzie policyjnym (Zbiór ustaw str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13. . grudnia 1872 r. — 19. marca 1881 r. (Zb. U. str. 661, 179) oraz § 8 pkt. 10 i 12 ustawy z dnia 28. VIII. 1905 (Zb. U. str. 373) jak również za zgodą Rady Gminnej wyrażonej uchwałą z dnia 30. czerwca 1932 r. zarządzam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Cukierki w handlu ulicznym (sprzedaż na ulicach, targach i rynkach ze straganów, budek (kiosków) koszów itp.) mogą być sprzedawane tylko w indywidualnem opakowaniu (zawinięte w papier, bibułę, cynfolję).

§ 2.

Inne wyroby cukiernicze jak ciastka, pierniki obwarzanki, chałwa itp. oraz pieczywo w handlu ulicznym powinny być umieszczone bezwarunkowo pod szkłem (szafki, gablotki, klosze).

§ 3.

Owoce, w szczególności wszelkie gatunki śliwek, oraz pokrajane kawony, melony itp. w handlu ulicznym powinny pozostać pod przykryciem z czystej gazy muslinowej.

§ 4.

Lody w handlu ulicznym powinny być sprzedawane w sposób zabezpieczający przed zanieczyszczeniem.

§ 5.

Bułki, ciastka i inne wyroby mączne roznoszone do sprzedaży po domach powinny być umieszczone w czystych koszach z odpowiedniem nakryciem.

§ 6.

Osoby zajmujące się sprzedażą artykułów wymienionych w §§ 4 i 5 powinny być czysto umyte i ubrane, z białą czapką na głowie i opasane białem fartuchem. Czapka i fartuch powinny być zawsze czyste.

§ 7.

Dzieciom do lat 14 sprzedaż artykułów wymienionych w §§ 4 i 5 jest wzbroniona.

II. Postanowienia karne i końcowe.

§ 8.

Winni naruszania przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze grzywnej do 9,— zł. lub aresztu do dni 3, albo obu tym karom łącznie niezależnie od konfiskaty przedmiotów wprowadzonych w obieg niezgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia według zasad przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365) i ustawy z dnia 19. lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 135.)

Konfiskata może być orzeczona samoistne.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Powiatu Katowickiego.

Kochłowice, dnia 14 maja 1932 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego.

Krzyża.

Wydział Powiatowy
Katowice
L. Sm. 1133/32.

Naczelnikowi gminy, R. Noconiowi, w Halembie udzieliłem urlopu wypoczynkowego w czasie od dnia 18 sierpnia br. do 15 września br.

Podczas urlopu zastępować go będzie ławnik gminny p. Skutela Alojzy.

Katowice, dnia 18 sierpnia 1932 r.

Prezes Wydziału Powiatowego

m. p. Dr. Seidler.

Starostwo Katowice
L. O. 2/36

Obwieszczenie

Starostwo w Lublińcu zawiadomiło pismem z dnia 9 sierpnia r. b. L.: P. 15/6, że w gminie Steblów, w powiecie Lublinieckim, stwierdzono cholerę drobiu.

Starostwo Powiatowe w Będzinie zawiadomiło pismem z dnia 10. sierpnia r. b. L.: Net. 127/143 o stwierdzeniu w dniu 10. sierpnia r. b. wścieklizny psa w zagrodzie Franciszki Cupiał w Dąbrowie Górniczej.

O g ł o s z o n o

Katowice, dnia 19 sierpnia 1932 r.

Za Starostę

(—) Dr. Gawlas

Unieważniam zgubioną w dniu 14. sierpnia b. r. kartę rowerową do roweru marki „Hindenburg" nr. 969954.

Nawroth Antoni

Pawłów, ul. Główna 63.

Telefon 1133 **Maksymlijan Dziuba** Telefon 1133

MISTRZ BLACHARSKI i INSTALATOR

SIEMIANOWICE, ulica Bytomska 24

POLECA się

do wykonania robót blacharskich, dekarskich, gromochronów i wodociągów

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8.